

Ἀξιανάγνωστα ἐκ γαλλικῶν περιοδικῶν :

Περὶ τῆς συγχρόνου ἀγγλικῆς φιλολογίας ὑπὸ Glardon (Bibliothèque Universelle) — Ὁ Ἐρβέρτος Σπένσερ καὶ τὰ ἔργα του ὑπὸ A. des Rotours (Le Correspondant 10 Σεπτ.) — Περὶ Ἰβσεν καὶ Βγιόρνσον ὑπὸ E. Tissot (ὁμ.) — Περὶ γυναικείας ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ M. Breal (Revue Bleue 3 Σεπτ.) — Ἡ τεχνικὴ βρογχὴ ὑπὸ de Varigny (Revue des deux Mondes 1 Σεπτ.) — Ὁ ἀνδριάς τοῦ Βωδελαίρ ὑπὸ F. Brunetiere (ὁμ.) — Αἱ ἀγγλικαὶ ἐκλογαὶ ὑπὸ A. Filon (ὁμ. 15 Σεπτ.) — Ἐκατονταετηρίς τοῦ Κολόμβου (Revue Encyclopédique 15 Σεπτ.) — Ἀδριανὴ Λεκουθέρ ὑπὸ Larroumet (Revue de Famille 1—15 Σεπτεβρ.) — Ἡ σύγχρονος ἰσπανικὴ φιλολογία ὑπὸ L. Quesnel (Nouvelle Revue 1 Σεπτ.) — Ὁ Στρατάρχης Μακμαὼν ὑπὸ Grandin (ὁμ. 15 Σεπτ.) — Ἡ προσωπικότης εἰς τὰ ὄνειρα ὑπὸ J. M. Guardia (Revue Philosophique). — Τὸ μέλλον τῆς ψυχολογίας ὑπὸ C. Richet (Revue Scientifique 3 Σεπτ.) — Ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ E. Metchnikoff (ὁμ. 10 Σεπτεμβρ.).

*

Ἐξ ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν περιοδικῶν :

Ἡ ἡθικὴ τῶν σκύλων ὑπὸ L. Robinson (Contemporary Review) — Ἡ ἰδιοφυΐα καὶ ἡ μεγαλοφυΐα ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ G. Barlow (ὁμ.) — Ἡ ἱερὰ γλωρίη ὑπὸ Dowling. — Ὁ πλανήτης Ἀρης ὑπὸ B. Ball (Fortnightly Review) — Ἡ χολέρα καὶ ἡ καθαριότης ἐν Ρωσίᾳ ὑπὸ E. Lanin. (ὁμ.) — Τὰ μεγάλα ἐπιστημονικὰ προβλήματα τῆς αὔριου ὑπὸ T. Thurston (Forum) — Ἀκαδημία πιθήκων ὑπὸ R. Garner (New Review) — Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἀραμπῆ πασσᾶ ὑπὸ W. Blunt (Nineteenth Century) — Περιγραφή τῶν κουκλῶν τῆς βασιλείας Βικτωρίας ὑπὸ Miss Lowey (Strand).

*

Ἐκ Γερμανικῶν περιοδικῶν :

Τὸ Κάϊρον καὶ τὰ περίχωρά του ὑπὸ P. Lehzen (Aus allen Welttheilen) — Νέαι φάσεις τῆς ὁθωματικῆς πολιτικῆς (Deutsche Rundschau) — Δραματικαὶ ἐντυπώσεις ὑπὸ B. Auerbach (Magazin für Litteratur) — Σύγχρονα θαύματα ὑπὸ R. Grazer (Kritische Revue aus Oesterreich) — Οἱ Γερμανικοὶ Φαῦστοι τοῦ 19. αἰῶνος. (Westermann's Monatshefte).

*

Ἐξ ἰταλικῶν περιοδικῶν :

Χριστόφορος Κολόμβος ὑπὸ C. de Sollis (Nuova Antologia) — Ὁ χριστιανικὸς σοσιαλισμὸς ὑπὸ R. Bonghi (ὁμ.) — Ὁ Ἔρως τοῦ Ματζίνη ὑπὸ de Cero (Natura ed Arte).

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς αἴθουσαν νοσοκομείου ὁ ἰατρὸς ἐρωτᾷ :

— Ποῖς ἐξηξέ πολὺ τὴν νύκτα ;

— Ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς ἀποκρίνονται :

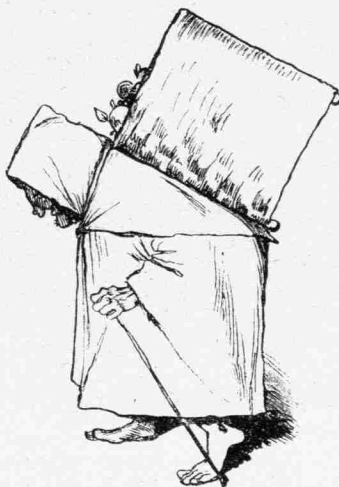
— Ἐγώ, ἐγώ !

— Τότε δὲν θὰ πιῇτε τσάι σήμερα . . . Λοιπὸν ποῖς ἐξηξέ ;

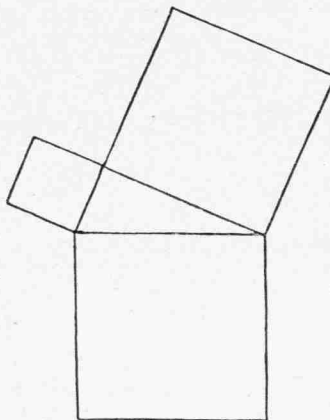
— Ὅλοι : — Ὁ Γιάννης !

Ὁ ἰατρὸς : — Τότε ὁ Γιάννης θὰ πιῇ τσάι.

Ὁ Πυθαγόρας εἶχεν ἤδη κατὰ νοῦν τὸ περίφημον θεώρημα τῆς ἐκατόμβης ὅτι : «παντὸς ὀρθογώνιου τριγώνου τὸ τετράγωνον τῆς ὑποτείνουσας ἰσοῦται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν τετραγώνων τῶν δύο ἄλλων πλευρῶν», ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ τὸ παραστατικὸν σχῆμα. Ἐνῶ δὲ ἐδυσχέraitεν ἐπὶ τούτῳ, βλέπει αἴφνης πρὸ τῆς θύρας του γραίαν φορτωμένην

καὶ ἀμέσως τότε χαράσσει διὰ τῆς βάρδου του ἐπὶ τοῦ χώματος τὸ εἰς μάτην ἀναζητούμενον σχῆμα :

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν Μυκῆναις ἀνευρέθησαν νέοι πάλιν τάφοι ὑπόγειοι μετὰ γλυφῶν καὶ ἐπιγραφῶν δυσαναγνώστων, ἐντὸς δὲ τῶν τάφων ὅπλα ἐποχῆς ἀρχαιστάτης, νομίσματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἄλλα πολλοῦ λόγου ἄξια ἀντικείμενα. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολοθοῦσι.

— Κατὰ τὰς ἐν τῇ Παλαιᾷ Κορίνθῳ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐνεργουμένης ἀνασκαφῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑψηλικοῦ κ. Σχιζ, ἀνευρέθη οἰκοδόμημα τὰ μάλιστα ἀξιοσπουδαῖον, ὁμοίχον πρὸς τὴν ἐν Ὀλυμπίᾳ Θερακοεῶνα κατὰ τὸ σχῆμα, ἀνήκον δὲ χρονολογικῶς εἰς τὸν 6. ἢ 5. π. Χ. αἰῶνα. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἀνευρέθησαν καὶ δύο ἕτερα ἀρχαῖα οἰκοδομήματα, ὧν τὸ ἐν εἶνε διαστάσεων μεγίστων, διότι